

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 55/2017
10.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Бранка Станића и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА, ..., ..., кога заступа пуномоћник Драгољуб Ћосовић, адвокат из ..., против туженог ББ, ..., кога заступа пуномоћник Драгомир Димитријевић, адвокат из ..., ради повреде жига, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2755/16 од 12.05.2016. године, у седници већа одржаној дана 10. марта 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2755/16 од 12.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 1307/2014 од 18.02.2016. године, у ставовима I, II, III и IV изреке, одбијени су тужбени захтеви тужиоца за утврђење повреде регистрованог жига тужиоца број ..., за забрану вршења радњи повреде, за накнаду трошкова уништења производа којима је повреда извршена и за објављивање пресуде у дневном листу "... издање за Србију о трошку туженог. У ставу V изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере садржане као у изреци. У ставу VI изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка у износу од 81.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2755/16 од 12.05.2016. године, жалба тужиоца одбијена је као неоснована и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Београду.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, жиг број Ж... регистарски број ..., регистрован је на тужиоца, на основу пријаве поднете 06.07.2009. године, са правом првенства од 06.07.2009. године и важношћу до 06.07.2019. године. У класи 33 жиг је регистрован за алкохолна пића горког укуса. Од стране тржишне инспекције дана 28.01.2014. године у поступку контроле од туженог је одузета и задржана роба – алкохолна пића која су пакована у стакленим боцама зелене боје, а на кружном прстену пластифицирано на самом грлићу боце одштампани назив "Горки Горки". Увидом у фотографије, утврђено је да се на стакленим боцама у којима су производи паковани, на грлићу боце на кружном прстену налази пластифицирана одштампана етикета са називом "Горки". Уговор о лиценци за жиг "Горки Горки" закључен 02.07.2014. године између тужиоца као даваоца лиценце и Привредног друштва ВВ у својству стицаоца лиценце. Уговором је дато ексклузивно право коришћење жига у Србији у односу на робе и услуге на које се регистрација односи. Уговор је закључен на период од годину дана уз право сваке уговорне стране на отказ са отказним роком од 30 дана од дана давања изјаве о престанку важења уговора препорученом поштом. Привредно друштво ВВ, извршило је испоруку робе "Горки горки" у количини од 15 комада Привредном друштву ГГ, ДД признат је дизајн под називом "боца" по пријави поднетој 27.10.2009. године, са важношћу до 27.10.2034. године, а исто лице поднело је пријаву за уношење у евиденцију депоновања ауторских дела и предмета сродних права под називом "идејно решење боце", а на боцама по ободу боце у горњој трећини треба да буде угравирано "Горки Горки".

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права тужбени захтев одбили.

Правилан је закључак нижестепених судова да се у конкретном случају ради о сличним врстама робе, с обзиром да је тужилац жиг заштитио за сличну врсту робе, алкохолна пића горког укуса у односу на робу која је туженом одузета.

Правилном применом одредбе члана 73. Закона о жиговима, нижестепени судови су правилно закључили да је услов за постојање вероватноће забуне потрошача да се у промету налазе производи обележени супротстављеним знацима, знаком који је заштићен и знаком који му је сличан, односно да је жиг коришћен.

Према одредби члана 73. став 3. Закона о жиговима, тужба због повреде жига се може поднети под условом да је жиг коришћен у смислу члана 64. Закона о жиговима.

Тужилац жиг није користио, а нижестепени судови правилно закључују да закључење уговора о лиценци од 02.07.2014. године и стављање у промет 15 комада производа обележених заштићеним знаком од стране стицаоца лиценце трећем субјекту, не представља доказ коришћења жига, јер не представља доказ о препознатљивости производа код релевантног дела потрошача, као услов настанка забуне у односу на производе обележене супротстављеним знацима.

Како тужилац предметни жиг није користио, без обзира што није протекао рок за престанак жига у смислу члана 64. Закона о жиговима, нижестепени судови правилно закључују да некоришћење жига у правном промету искључује изазивање заблуде просечног потрошача да се ради о истим производима, те да у конкретном случају права тужиоца нису повређена.

За своју одлуку нижестепени судови су дали ваљане разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Из наведених разлога неосновани су наводи ревизије да је погрешно примењена одредба члана 73. став 3. Закона о жиговима, што је последица погрешно примењене одредбе члана 64. Закона о жиговима о некоришћењу, јер рок од пет година није протекао у време подношења тужбе.

Према одредби члана 64. став 1. Закона о жиговима одлука о престанку жига може се донети под условом да без оправданог разлога жиг није озбиљно коришћен на домаћем тржишту за обележавање робе, односно услуге на које се односи у непрекидном временском периоду од пет година, рачунајући од дана регистравања жига, односно од дана кад је жиг последњи пут коришћен.

Тужилац, као носилац жига, није доказао да је жиг озбиљно коришћен на домаћем тржишту за обележавање робе, те су неосновани супротни наводи ревизије да се у конкретном случају ради о озбиљној употреби жига.

Са изложеног, а на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић